

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314207353
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2314207353.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného splnomocnencom: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, proti odporcovi: M. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. Z. XXX/XX, B., o zaplatenie 2.570,12 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 08. septembra 2014, č.k. 5C/216/2014-28, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal na odporcovi zaplatenia istiny vo výške 2.570,12 eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.078,60 eur od 22.07.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že dňa 28.11.2008 bola medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom uzavretá zmluva o revolvingovom úver, č. 8100016413, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 1.394,14 eur (42.000,- Sk), v skutočnosti vyplatený vo výške 801,70 eur, ktorý sa zaviazal odporca uhradiť v pravidelných 48 mesačných splátkach po 69,18 eur s ročnou úrokovou sadzbou 65,85% a pri revolvingu vo výške 71,75 %. Podľa žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 08.02.2010 sa zmluvné strany dohodli na zmene splatnosti splátok pôžičky spočívajúcej v odklade splátok č. 13,14, ktoré sa dlžník zaviazal zaplatiť ako tzv. odložené splátky č. 49 a č.50 v zmysle splátkového kalendára. Dlžník sa zaviazal veriteľovi zaplatiť zmluvnú odmenu za vykonanie odkladu splátok vo výške 138,36 eur. Podľa karty klienta odporca uhradil na úvere sumu 888,88 eur. Listom zo dňa 13.06.2010 bolo odporcovi navrhovateľom oznámené, že k uvedenému dňu je v omeškaní s úhradou splátok č. 15, 16, 17, spolu vo výške 207,54 eur. Po zosplatení splatnosť úveru nastala 22.07.2010. Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 52 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, podľa § 4 ods. 8 Zákona č. 250/2007 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy, podľa § 39, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z., podľa § 101 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že odporca uzatvoril s navrhovateľom zmluvu o revolvingovom úvere, v zmysle ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 1.394,14 eur, ktorý však v skutočnosti bol vyplatený vo výške 801,70 eur po odrátaní poplatku, ktorý mal splácať po 69,18 eur mesačne po dobu 48 mesiacov. Z dôvodu neplnenia splátok navrhovateľ vyhlásil jeho zosplatenie a odporca mal úver vo výške 2.596,15 eur dňa 22.07.2010 uhradiť. Právny vzťah medzi účastníkmi je nevyhnutné posudzovať podľa Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred nepriateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Tento výklad je v súlade s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa. V zmysle zmluvy výška ročného úroku z úveru predstavovala o 65,85 % ročne, pričom z internetovej stránky NBS boli priemerné úrokové miery z úverov od 1 do 5 rokov v novembri roku 2008 15,77%. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 O.z., teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva v časti odplaty neplatná. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie NS SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). Súd považoval dohodu o úvere v časti odplaty, pri ktorej bola dohodnutá výška úrokov 65,85% a v prípade revolvingu 71,75% ročne za absolútne neplatnú. V súlade s § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľskom úvere zmluva musí obsahovať okrem počtu splátok a splatnosti aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená zmluva o revolvingovom úvere takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Táto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa najmä pokiaľ ide o jeho možnosť hodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný a aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Zmluva tiež neobsahuje ďalší údaj v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľskom úvere a to konečnú splatnosť úveru, takže pri absencii týchto dvoch zákonných náležitostí je v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Odporca uhradil navrhovateľovi na poskytnutom úvere 888,80 eur. Úver mu bol poskytnutý vo výške 801,70 eu, keďže sa považuje za bezúročný a bez poplatkov súd zohľadňoval rozdiel medzi tým, čo odporca dostal a čo vrátil, keď je zjavné, že navrhovateľovi odporca zaplatil viac ako mal, preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ sa týka dodatku k zmluve o revolvingovej pôžičke, kde z dôvodu dohody o odklade dvoch splátok mal odporca uhradiť odplatu vo výške 138,36 eur, súd udáva, že ide o formulárovú zmluvu, ktorej podmienky neboli individuálne dojednané, navrhovateľ využil a zneužil svoje postavenie a výška odplaty 138,36 eur sa súdu javí ako výška, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ jej výška dosahuje skoro dvojnásobok mesačnej splátky, keď výška mesačnej splátky bola 69,18 eur. Tu poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn.5 Cdo 26/2011. K návrhu navrhovateľa súd ďalej udáva, že všeobecná premlčacia doba pre spotrebiteľské vzťahy sa posudzuje podľa Občianskeho zákonníka, § 101, teda premlčacia doba je trojročná. Súd tu je názoru, že návrh navrhovateľa na priznanie uplatnenej sumy spolu s príslušenstvom za situácie, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere 28.11.2008 a k zosplateniu dňa 22.07.2010, tak ako uviedol sám navrhovateľ je nedôvodný z dôvodu jeho premlčania, na ktoré je súd povinný ex offo prihliadnuť. Z uvedených dôvodov preto súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol, o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď odporca ako procesne úspešný účastník má právo na náhradu trov konania, avšak tieto si neuplatnil, zo spisu mu žiadne nevyplývajú, preto mu ich súd ani nepriznal.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že otázka odplaty za spotrebiteľské úvery a jej obmedzenie bolo podľa právnej úpravy a jej vývoja predmetom výslovnej regulácie od 01.07.2008. Otázka odplaty nemá byť teda posudzovaná podľa dobrých mravov, ale podľa osobitnej a výslovnej právnej úpravy § 3 ods. 10, ods. 11 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z.. Maximálna výška odplaty bola v zmysle uvedených ustanovení 69,84%. Hodnota odplaty v prípade zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi bola 62,67%, teda neprevyšuje maximálnu odplatu akú právna úprava v čase uzavretia zmluvy pripúšťala. Taktiež namieťa, že by úver mal byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Konečná splatnosť úveru vyjadruje informáciu, kedy má byť úver za predpokladu dodržania zmluvy uhradeným a dôjde k zániku záväzku. Ide o informáciu o tom, kedy spotrebiteľ pri dodržiavaní zmluvy sa svojho záväzku zbaví. Z materiálnej stránky ide teda o údaj obsahovo zhodný s údajom dátum splatnosti poslednej splátky. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Ani záver súdu ohľadne nedostatku ďalšej náležitosti počet, termíny a výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nie je správny. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok. Táto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a pod. Takže podľa navrhovateľa absencia zákonných a obligatórných náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere podľa Zákona č. 258/2001 Z.z. platného v čase uzavretia zmluvy nenastala a rovnako nie je zákonný dôvod

na posúdenie poskytnutého úveru ako bezúročného a bez poplatkov. Tiež napáda záver súdu o tom, kedy by výška odplaty podľa dohody o odklade splátok mala byť v rozpore s dobrými mravmi. Rozpor s dobrými mravmi nie je možné usudzovať len na základe toho, že sa posudzuje len niektorá časť právneho úkonu bez toho, aby sa do úvahy brali všetky vo veci relevantné skutočnosti. Dodatok o odklade splátok bol uzavretý na základe dohody zmluvných strán, veriteľ nie je zo zákona povinný odkladať splatnosť splátok. Poplatok za uzavretie dodatku pritom predstavuje nielen vyjadrenie ceny plnenia zo strany veriteľa, ktorým je zmena splátkového kalendára ale aj náhradu nákladov spojených s jeho uzavretím, nákladov spojených s tým, že sa mení a predlžuje doba splatnosti. Vzhľadom k uvedenému navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrhu vyhovieť alternatívne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa s tým, že si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný podľa § 201 a § 202 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. postupom bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. zverejnením termínu vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp.zn. 5C/216/2014 je určenie povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.570,12 eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.078,60 eur od 22.07.2010 do zaplatenia.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnutý.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní potrebnom na vyhlásenie rozsudku dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým zisteniam a pretože zdieľa jeho právny záver, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. ako odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvého stupňa nebol vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa správne posúdil skutočnosť, že predmetný úver je treba posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a to konečnú splatnosť úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Správne tiež súd prvého stupňa posúdil premlčanie predmetného nároku navrhovateľa.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. keď v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu nepriznal, nakoľko túto si neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.